

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831859376/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

hørte ikke Fløjdørene, som blev lukket, eller saa, at Lysene slukkedes gennem Salene.

Til sidst var alting ganske tyst.

Da vaagnede hun pludselig ved Carls Stemme, der lød høit og oprømt. Hun satte sig overende i ét Sæt med Hænderne foldede i sit Skød.

Carl kom ind, lidt usikker i Gangen, rødpletet, med Cigaret i Munden. Han havde drukket Cognac med et Par Venner paa sit Værelse . . . Brillant Aften — brillant — det var at more sig.

Han satte sig overskrævs paa en Stol — og lavede Ringe af Cigarettrøgen . . .

Ellen stirrede paa ham, ubevægelig, med et Ansigt af Sten.

Carl dumpede ud i en Pause, havde spurgt om noget . . . Mærkede saa med ét, der var slet ikke blevet svaret og saa paa sin Stedmoder — Hvor hun var bleg . . . Han blev forvirret, hakkede op med et Par smaa Sætninger, holdt inde og flyttede sig paa Stolen. Saa tog han paa igen med forpustede Ord — der svirrede som Myg — indtil han blev ganske . . . hed og taug.

Jo — sagde han — God Nat . . . Det har været en streng Dag . . .

Hun rorte sig ikke, bevogtede ham kun med det samme Blik — til han var ude.

Da løftede hun sine Hænder og vred dem, og slappe faldt atter Armene ned langs hendes

Sider, og hun sad sløv, med dødt Blik; Hovedet sank ned mod hendes Bryst.

Indtil hun atter strakte sig paa Sofaen og støttede Hovedet i sine Hænder. Hendes lange Haar faldt ud, og med pludselig Lyst folte hun dets bløde Strømme mellem sine Fingre et kort Minut.

Saadan laa hun længe. Blikket maalte stift det tomme Rum . . .

Der høstes ingen Lyd gennem Salene; kun nu og da en Dør, som aabnedes og lukkedes — et Par listende Trin af Tjeneren, som ventede. Utaalmodigt havde han løftet Portiøren og stod bukkende i Døren.

Da reiste hun sig brat og statuestiv sagde hun med en Stemme, Tjeneren ikke kendte:

— Ja — Du kan slukke. Festen er forbi.

Rask gik hun hurtigt ud gennem de halvmørke Sale.